

בס"ד עש"ק פרשת נשא		
ב' סיוון התשע"א שנה ה' – גליון 245		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש - מוצ"ש קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	חברון
20:22	19:10	ירושלים
20:22	19:05	תל אביב
20:25	19:21	באר שבע
20:23	19:18	לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה

"וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱל מוֹעֵד לְדַבֵּר אֵתוּ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל בְּדַבֵּר אֱלֹהֵי מַעַל הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדוּת

מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי" [במדבר ז פסוק פט]

הנה מצינו במקרא זה דרך עבודת ה' המצופה מכל איש ישראל להיות פועל בהתמדה בבחינה של "ואני קרבת אלקים לי טוב" [תהילים ע"ג], שהרי טאם בא משה רבנו זיע"א אל אהל מועד עשה הכנות הרבה, ולא עוד אלא שסייעוהו רבים בעשיית פרטי המשכן על כל צדדיו ועניניו, ובאו הנשיאים וכל אחד איש קרבנו עימו, וכולם יחדיו למען עשות את רצונו יתברך. והנה צריכים לזה הרבה התעוררות והכרה שאדם לבדו אינו יכול להשיג השגה כלשהי בקדושה אלא אם כן צחרף עמו את כלל ישראל במחשבה דיבור ומעשה, שאלמלא לא היה משה רבנו מסתייע באחיו לא היה זוכה לדיבור הזה. אשר על כן צריכים אנחנו לידע שכל התעוררות המתעוררת בלבנו לעבוד את ה' הוא משום שאנו זוכים לשמוע כביכול את קול ה' מדבר אלינו. ותורף קולו של בורא עולם הקב"ה יתעלה "ואהבת את השם אלהיך" "ואהבת לרעך כמוך", על כן אמר הפסוק "ובבא משה", היינו כשהר משה אל אהל מועד כשכל ישראל כל אחד ואחד כפי מעלתו וחלקו למען "לדבר אתו" על זכויותיהם של ישראל, אזי "וישמע את הקול", הוא הקול הבא מסיני "אנכי ה'", בלשון יחיד "אלהיך", של כל אחד ואחד ואין גדול וקטן לפניו, שהרי אבינו הוא ואנו בניו, וכשבא לדבר בזכויותיהם אזי "מדבר אליו" היינו שהיה מדבר אל כל אחד ואחד מישראל דרך גרונו של משה רבנו, כנאמר "שכינה מדברת מתוך גרונו" [זוהר פנחס קל"ב]. כי רק מי שמחבר עצמו לכלל ישראל זוכה לדבר ה' השלם בכל השלמות ושומע את קול ה' כבסיני "איש אחד בלב אחד" [רש"י שמות י"ט], וזו היא בחינת "השמיעה", שהיא בחינה הבאה "מעל הכפרת" שמכפרת על טומאת המקדש וקודשיו, הם הם ישראל קדישין, "אשר על ארון העדת" המעיד על יוצר הכל "מבין שני הכרבים" המעידים על הדבקות שבין הקב"ה לישראל, רק כך זוכה משה ל"וידבר אליו" היינו השגת התורה בבחינת שמיעת קול. ועל כן כל איש אשר בשם ישראל יכונה, ישא קל וחומר לעצמו, ומה משה רבנו בחיר הנביאים ראש וראשון לנבואה, "ולא קם כמשה" [דברים לד] זכה לדיבור ושמיעת קול באהל מועד רק כאשר פעל ועשה הכנות הרבה עם כלל ישראל לחברם אל עשיית הקדושה, על אחת כמה וכמה אנו שקרוצי חומר אנחנו, ולא נבואה לנו, ולא מעלת משה, צריך שתהיה לנו התעוררות גדולה מצד עצמנו להביא אל בתינו הפרטיים היינו נשמת האדם, את קול ה' הקורא בקול ודיבור "ואהבת לרעך כמוך אני הוי"ה" [ויקרא י"ט] היא הבחינה היחידה שיש בה את הכלי והקודש להיות דבקים ב"אני הוי"ה", אני שיצרתי כל ונטעתי בכל דבר ודבר אות משמי שם הוי"ה, כנאמר "גדול הוי"ה ומהולל מאוד" [תהילים קמ"ה], היינו שמשמו יתברך עולה ובאה גדלותו שאין לך דבר שאין בו אות משמו חתברך, תיקו"ז], ובכך יזכנו הי"ת להכנס אל "אהל מועד" אוהל המזומן לשמיעת קול ה' באחדות ישראל שלמה באהבה רבה, אזי יתקיים בנו "וידבר אליו".

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות – ח"ן בנק הדואר - 20033243

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו זיע"א

נְשֵׂא אֶת רֹאשׁ פְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם (ד כב)
רצונו לומר אזהרה היא לכל ישראל עובדי השי"ת בלב תמים,
שינשאו את 'ראש' ישראל דקדושה, והוא נקרא 'ראש בני
גרשון' שבני ישראל הם מגורשים בגלות המר הזה, וגם
מגורשים ג"כ מעבודת הבורא ב"ה עבור דחקות פרנסתם,
והתגברות הקליפות לאין שיעור כנודע. לזה צריכים אנשי
מעשים טובים, דוקא שיתחזקו ויתדבקו כולם בלב אחד,
שינשאו את 'ראש בני גרשון' כדי שיוכל לעבוד את הבורא ב"ה,
בהרחבת הדעת, שעבור זה יוכל בנקל להוריד השפעות טובות
למטה 'לבני גרשון'. וזהו שכתוב 'גם הם לבית אבותם' כלומר
כשיהיה להם הרחבת הדעת, אזי יהיה לבם תמיד קשור לאבינו
שבשמים. וזהו 'לבית' לשון לב טהור ברא לי אלהים, 'לבית
אבותם' לאבינו שבשמים, כי שם הוא עיקר דירתם של בר
ישראל, וכן לבו של אדם נקרא בית לבורא ב"ה כנודע.
'למשפחותם' רצונו לומר שכל אחד יהיה נקשר לצינור
השפעתו, הנובע משורש אחיזה שלו והבן.
(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

מאורות נוצר חסד למהרי"א זיע"א

"ארבע מידות ביושבים לפני חכמים .....

משמרת שמוציאה את היין וקולטת את
השמרים.. " [אבות ה' ט"ו]

כי לפעמים הצדיק בקטנות ואומר איזה דברים
כפי בחינתו, והשוטה הזה תופש את דבר בטל זה
וקולט אותו, "ולא יבואו לראות כבלע את הקודש
ומתו" [במדבר ד' ב'] וזה תלמיד רשע שקולט
דברים של קטנות לעשות מהם ליצנות. משל
לתינוק שנותנים לו מרגליות. חוזרים ונותנים לו
פת, זורק את המרגליות. חוזרים ונותנים לו כלי
חרס, זורק הפת ונשאר בידו חרס.

מאורות סיפורי חסידים ואנשי מעשה

לְמִשְׁפּוֹזְזֹתֶם לְבֵית אֲבֹתֶם (ד כב).

לאחד מחסידי רבינו רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע, היה אחות מבוגרת כבת ארבעים, שלא מצאה את זיווג הנכון.
וכמה פעמים ביקשו את ברכת רבינו שיברך אותה בזיווג הגון, ורבינו בירכס, והישועה עדיין לא הגיעה. עד שפעם אחת
הגיעו אל רבינו וביקשו מאוד מרבינו שיברכס והתחילו לבכות, ואמרו: רבי הבטחת כבר כל כך הרבה פעמים, כעת לא
נלך מכאן עד שרבינו יבטיח שתמצא את זיווג הנכון. רבינו ענה להם, מה הנכס רוצים ממני, איך אני יכול להבטיח
לכם, לברך אני יכול, להתפלל אני יכול, אך לא להבטיח. אמרו לרבינו: הרי צדיק גוזר והקב"ה מקיים, שהרבי יגזור וכך
יהיה. אמר להם רבינו: וכי אני צדיק. אך הם נשאלו בשלהם ולא יצאו מביתו ובכו מאוד מאוד על ישועתם שתבוא.
כיון שראה רבינו שבכך לא יוכל לדחותם, אמר לה רבינו: תלכי לבעה"ב היכן שאת עובדת, תבקשי ממנו חופש
לשבועיים, ותיסעי לעיר מיאמי תתאכסני במלון וולדמן, ושם אי"ה תמצאי את זיווגך הראוי לך. הם השתוממו לשמוע
את הדברים הברורים של רבינו, אך היא עשתה ככל הדברים שרבינו אמר לה. ונסעה למיאמי, והתאכסנה במלון וולדמן,
וחכתה לישועתה. ושם היה בחור ירא שמים ומדקדק במצוות, שכל רגע פנוי היה לומד חק לישראל ומשניות. יהודים
שהיו שם שידכו ביניהם, וכעבור כמה שבועות הם נישאו, והקימו בית נאמן בישראל, ונולד להם בן יחיד. פעם כשפגש
הבעל את אחד מצאצאי רבינו, אמר: דבר זה נפלא מבינתי להבין, מהיכן ידע רבינו שאני נמצא במיאמי.

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל